

گزارش تظاهرات روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان در بلژیک

یکشنبه ۲۵ نوامبر ۲۰۱۸ - بروکسل

روز یکشنبه ۲۵ نوامبر ۲۰۱۸ (چهار آذر ۱۳۹۷) به مناسبت «روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان» بیش از ۵۰۰۰ نفر در بروکسل برای برگزاری یک تظاهرات اعتراضی رنگارنگ و رزمنده با شور و اشتیاق به خیابان آمدند. این تظاهرات برای دومین سال به فراخوان «ائتلاف میرابل» انجام گرفت که ائتلافی مشتمل بر بیش از ۱۲۰ نهاد، سازمان، انجمن و ... حتی افراد مختلف تحت نام «میرابل» هستند و سازمان زنان هشت مارس در بلژیک نیز یکی از امضاکنندگان و فراخوان دهنده‌گان ائتلاف «میرابل» است. هرچند در جلسات تدارکاتی برای برگزاری این تظاهرات ما مطمئن نبودیم که آیا با توجه به این‌که تظاهرات روز یکشنبه است موفقیت سال اول را کسب خواهیم کرد یا خیر؟! اما با توجه به گسترش کمی و کیفی انواع مختلف خشونت بر زنان در جهان تصمیم گرفتیم با جدیت امر سازمان‌دهی برای یک تظاهرات خیابانی در همین روز را به پیش بریم و در نهایت شاهد بودیم که جمعیتی تقریباً دو برابر سال گذشته به این تظاهرات پیوستند. امسال علاوه بر بحث انواع مختلف خشونت یکی از اهداف این ائتلاف موضوع مبارزه با سکسیسم بود که همین باعث شد برخی نیروها که خشونت بر زنان را صرفاً در حیطه‌ی عمومی به رسمیت می‌شناسند و آن را مربوط به امر فرهنگ و تربیت می‌دانند، کمتر نقش بگیرند اما بسیاری از سازمان‌ها و تشکلات زنان که مسئله‌ی خشونت بر زنان را موضوعی سیاسی و مربوط به مناسبات اجتماعی در همه‌ی سطوح می‌دانند، نقش پررنگ‌تری در تظاهرات امسال داشتند، از جمله فعالین سازمان زنان هشت مارس که با هدف گسترش «کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» و برگزاری راهپیمایی سه‌روزه در ۸ مارس ۲۰۱۹ فعالیت وسیعی را در دستور کار خود قرار داده‌اند. به همین دلیل در پروسه‌ی تدارک و برگزاری این تظاهرات حداکثر تلاش خود را معطوف به این داشتیم که اهداف کارزار و موضوع مبارزه با حجاب اجباری در ایران را به موضوع بحث در جنبش بین‌المللی زنان تبدیل کنیم و این تلاش موفقیت‌آمیز بود و برخوردهای تدافعی اولیه که نقد مسئله‌ی حجاب و مبارزه با حجاب اجباری را یک موضع مربوط به نیروهای راست و برخوردی راسیستی می‌دانست امروز با تلاش فعالین کارزار در بلژیک به درجات زیادی از بین رفته و عمده بودن موضوع مبارزه با حجاب اجباری در جنبش زنان ایران به درجات زیادی به رسمیت شناخته شده است.

در ائتلاف میرابل ما تصمیم گرفتیم از روز ۱۱ نوامبر که «روز ملی زن در بلژیک» است تا روز ۲۵ نوامبر یک کمپین تدارکاتی تحت نام «دستان بنفش» را به پیش ببریم. در این کمپین کف دست به نشانه‌ی «نه!» (Stop) و رنگ بنفش نماد جنبش فمینیستی است. قرار بر این بود که از تمام افراد، سازمان‌ها و نهادها و ... هر کسی به هر طریقی که می‌تواند با هر خلاقیتی که می‌تواند بخواهیم که عکس‌هایی با دست بنفش در فضاهای مجازی (در حمایت از حرکت ائتلاف میرابل ضد خشونت بر زنان) درج کند. البته موضوع صرفاً به فضای مجازی خلاصه نمی‌شد و تمام سازمان‌ها در برنامه‌هایی که در نقاط مختلف کشور داشتند از این سمبل برای نشان دادن ضرورت پایان دادن به خشونت بر زنان استفاده کردند. بسیاری از سازمان‌های جوانان و کودکان در کلاس‌های درس و فضاهای آموزشی و تفریحی این موضوع را با کودکان و نوجوانان طرح کردند و برخی از سندیکاها این علامت را بر دیوارهای سندیکا و حتی در آسانسورها و ... نصب کردند. ما نیز با توجه به اهمیت عمده بودن موضوع مبارزه با حجاب اجباری در ایران، دستان بنفش را روی چند روسری نقش کردیم و در همبستگی با

حرکت «دختران/ زنان خیابان انقلاب» روسری‌ها را بر سر چوب کرده و عکس‌های مان را منتشر کردیم تا نشان دهیم در ایران عمده‌ترین و سیاسی‌ترین شکل خشونت بر زنان حجاب اجباری است و نوک پیکان مبارزات زنان با دولت تئوکرات جمهوری اسلامی مبارزه با حجاب اجباری است. با این تدارکات ما نیز خودمان را برای روز یکشنبه آماده کرده بودیم. صبح همان روز ما در نشست سراسری زنان برای سازمان‌دهی «اعتصاب زنان در روز ۸ مارس ۲۰۱۹» شرکت کردیم و پس از چند ساعت بحث داغ خودمان را به محل آغاز تظاهرات رساندیم که سایر فعالین کارزار و برخی از فعالین سیاسی ایرانی همراه با شعارها و پلاکاردها منتظر ما بودند. حضور پرشور جمعیتی رنگارنگ با شعارهای بسیار خلاقانه علیه خشونت بر زنان از شهرهای مختلف بلژیک، در روز یکشنبه‌ی سرد پاییزی بسیار دلگرم‌کننده و انرژی‌آفرین بود. زنان و مردان از سنین و ملیت‌های مختلف که با کنجکاو‌ی شعارها و بیانه‌ها را دنبال می‌کردند و با لبخند یکدیگر را تأیید می‌کردند. حضور کودکان در آن هوای سرد چشمگیر و احترام‌برانگیز بود. ما هم به‌سرعت به جمعیت فعال پیوستیم و با شعارهایی علیه کلیت سیستم سرمایه‌داری، مردسالاری و بنیادگرایی مذهبی و فاشیسم ... نظر جمعیت و رسانه‌ها را جلب کردیم.

بز اصلی بلوک ما یعنی بلوک زنان انقلابی این بود «زنان در مقابل دو واپس‌گرای پدرسالار: سرمایه‌داری امپریالیستی و بنیادگرایان مذهبی!»؛ و در کنار آن بز بزرگ «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی علیه زنان در ایران» معرف جمع ما بود که تلاش می‌کرد هر شعار انقلابی و مبارزاتی را منعکس و تقویت نماید. تی‌شرت‌های سرخ رنگ‌مان با شعارهای: «اگر یک زن رها نباشد هیچ‌کس رها نخواهد بود!» و «بدون مبارزه‌ی انقلابی زنان هیچ تغییری امکان‌پذیر نیست!» توجه برخی زنان را جلب می‌کرد. زن میان‌سالی نزدیک آمد و گفت من هم از تی‌شرت‌های شما می‌خواهم گفتیم تی‌شرت‌های مان به زبان فرانسه تمام شده و او گفت هیچ اشکالی ندارد اگر خودتان به تن کرده‌اید برای من مهم است که یکی از این تی‌شرت‌ها را بپوشم و یکی از دوستان با کمال میل تی‌شرت‌اش را به او داد. تعداد ما در بین آن جمعیت زیاد نبود اما رفقای مرد همراه‌مان نیز در حمل بنرها، پلاکاردها، سیستم صوتی و ... در تمام مسیر کمک زیادی کردند. ما تلاش کرده بودیم، ضمن همبستگی با مبارزه‌ی جهانی زنان در پلاکاردهای مان وضعیت زنان ایران را برجسته کنیم:

«در ایران زنان آزادی پوشش ندارند!»، «در ایران زنان حق طلاق، حق حضانت، حق پایان دادن به بارداری (سقط‌جنین) ندارند!»، «در ایران خشونت علیه زنان قانونی است!»، «در ایران سنگسار قانونی است!»، «در ایران ازدواج اجباری و ازدواج دختران زیر سن، قانونی است!»، «در ایران قتل ناموسی قانونی است»، «حجاب اجباری نماد انقیاد و فرودستی زن!»، «خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی علیه زنان تهرین اعمال نفوذ مردان بر زنان است!»، «سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران!»، «با یکدیگر به خشونت علیه زنان خاتمه خواهیم داد!» و «زن، مرد، برابری! آتش بز به روسری!» و ...

اما برجسته‌ترین پلاکاردها ما کماکان طرح خلاقانه از یک سکه بود که در یک طرف زنی را در چادر سیاه و در طرف دیگر نمادی از پورنوگرافی / تن‌فروشی نشان می‌داد تا بگوید هر دو بدن زن را به اشکال مختلف اما در نهایت به ابژه‌ی جنسی فرو می‌کاهند؛ و شعار «کنترل بدن من حق من است، نه هیچ دولت، نه هیچ مذهب و نه هیچ فردی نوشته شده بود!» و ما این شعار را به شکل برجسب، نیز پخش کردیم و شرکت‌کنندگان با کمال میل آن را روی لباس خود می‌چسباندند.

برای شروع با جمعیت همراه شدیم و تمام مسیر بی‌وقفه شعار دادیم و می‌توان گفت بلوک کوچک ما یکی از رادیکال‌ترین بخش‌های تظاهرات بود که شعارهایی کاملاً سیاسی در تقابل با دولت‌ها و سیستم مردسالار امپریالیستی و راه‌حل انقلابی داشت و همین باعث می‌شد برخی از زنان نوجوان و جوان و فعالین رادیکال جنبش با ما همراه و هم‌صدا شوند. شعارهایی چون: «همبستگی با تمامی زنان دنیا»، «انقلاب، تنها راه‌حل ممکن»، «بدن من، انتخاب من، آزادی من»، «خشونت علیه زنان بس است!»، «بارداری اجباری بس است!»، «تجاوز بس است!»، «ازدواج کودکان، بس است!»، «ازدواج اجباری بس است!»، «فاشیسم، ناسیونالیسم، سرمایه‌داری، بنیادگرایی مذهبی، راسیسم، مردسالاری و ... را متوقف کنید!»، «تئو فرانکلین، Vlaamse Belang»، ترامپ، مارین لوپن، پوتین، بشار اسد، سالوینی، بولسونارو، اردوغان، روحانی، خامنه‌ای و ... گمشو!»، «آیا آماده‌ی مبارزه با سرمایه‌داری و واپس‌گرای پدرسالار هستید؟ بله!!!»، «آیا آماده مبارزه با فاشیسم، پدرسالاری، نئولیبرالیسم، ناسیونالیسم، راسیسم، بنیادگرایی و ... هستید؟ آماده‌ی سرنگون کردن سیستم سرمایه‌داری هستید؟ بله!!!»، «آیا آماده انقلاب کردن و تغییر دادن تمام دنیا هستید؟ بله!!!» جالب این‌جا بود که برخلاف سال‌های قبل که برخی افراد به خاطر شعارهای رادیکال از صف ما دور می‌شدند امسال برخی از دختران جوان و زنان فمینیست آمریکای لاتین به ما نزدیک می‌شدند و می‌گفتند، ضد نئولیبرالیسم، امپریالیسم و نئوکولونیالیسم و ... هم شعار بدهید! اسم فاشیست‌های کشور ما را هم بگویید!

می‌توان گفت در مجموع جو رادیکال‌تر و سیاسی‌تر از سال‌های پیش بود. تعداد زنان جوان بسیار چشمگیر بود. خلاقیت در تهیه‌ی شعارها عالی بود و دستان بنفش روی بسیاری از بنرها و پلاکارها دیده می‌شد. برخی زنان در حمایت از حرکت زنان ایرلند شورت‌های زنانه‌ای را روی چوب زده بودند، بیشتر شعارهای فردی به شکلی به موضوع کنترل بر بدن زنان و حق انتخاب پوشش اشاره داشت. در مسیر تظاهرات بیانه‌های مان را پخش می‌کردیم و شرکت‌کننده‌گان و عابریان با اشتیاق از آن استقبال می‌کردند.

پس از طی مسافتی یک ساعته به محل آغاز تظاهرات بازگشتیم و نماینده‌گان میرابل پیام ائتلاف میرابل را به دو زبان فرانسه و هلندی خواندند که عمدتاً روی گسترش خشونت و ضرورت پایان دادن به خشونت بر زنان با مبارزه‌ی متحد و مستمر تأکید داشت. پس‌از آن نام ۳۳ زنی که از سنین و ملیت‌های مختلف در سال گذشته در بلژیک کشته شده بودند برده شده (این آمار در کشور کم جمعیت بلژیک به نسبت بسیاری از کشورهای اروپایی بسیار بالاست)؛ به یاد این ۳۳ زن شمع روشن شد و ۳۳ بالن در هوا رها شد و جمعیت به احترام آنان سکوت کرد. در محل پایان تجمع کماکان بیانه‌های مان را پخش کردیم در مورد راهپیمایی سال ۲۰۱۹ با زنان صحبت کردیم. شنیدن تاریخ مبارزات زنان ایران برای بسیاری از دختران جوان عجیب و هیجان‌آور بود، گفتند حتماً این مبارزات را دنبال می‌کنند و تلاش می‌کنند با کارزار همراه شوند.

در انتها یکی از زنان ایرانی روسری‌ای را سر چوب زد و با در دست داشتن عکس‌هایی از مبارزات زنان ایران روی چهارپایه‌ای رفت و بعد همه با هم روسری‌هایی که نقش دست بنفش روی آن بود به شکل سمبولیک به آتش کشیدیم تا اعلام کنیم زنان خشمگین ایران در مبارزه علیه حجاب اجباری این سمبل انقیاد و اسارت زنان توسط دولت بنیادگرایی جمهوری اسلامی آماده‌ی سرنگونی این رژیم هستند.

فعالین سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان) - بلژیک

فعالین «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» - بلژیک

۳۰ نوامبر ۲۰۱۸

